

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 19Co/107/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8113222631
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zlata Simková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2014:8113222631.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcov: 1. P. W., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX a 2. V. P., rod. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom K. XX, obaja zastúpení JUDr. Jaroslavou Oravcovou, advokátkou so sídlom vo Vranove nad Topľou, ul. Dobrianskeho 1651, proti žalovaným: 1. CASSOVIA REALITAS Košice, s.r.o., so sídlom Národná trieda 206/75, Košice, IČO: 36762385, 2. CASSOVIA Group s.r.o., so sídlom Národná trieda 206/75, Košice, IČO: 45711241 a 3. T. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom P. XX/X, P. - P., všetci zastúpení JUDr. Máriou Tomčovou, advokátkou, so sídlom Košice, Tolstého 2, o neplatnosť dražby, o odvolaní žalovaných v 1. a 2. rade proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 11C/210/2013-100 zo dňa 02. 04. 2014 takto jednohlasne

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku o povinnosti žalovaných v 1. a 2. rade nahradiť žalobcom trovy konania.

Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy odvolacieho konania vo výške 46,78 Eur na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jaroslavy Oravcovej, advokátky so sídlom vo Vranove nad Topľou v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto uznesenia.

o d ô v o d n e n i e :

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom určil, že dobrovoľná dražba zo dňa 26.06.2013 vykonaná v priestoroch notárskeho úradu Mgr. Vojtecha Kavečanského, ktorá bola osvedčená notárskou zápisnicou N545/2013 Nz 21597/13, NCRIs 22038/2013, predmetom ktorej bol byt č. X nachádzajúci sa na X. poschodí obytného domu so súpisným č. XX postavený na parcele KN 459/2002 v obci K., zapísaný na LV č. XXX k. ú. K. vrátane podielu na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu 1 je neplatná.

Žalovaným v 1. a 2. rade súd uložil povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 693,14 Eur na účet ich právnej zástupkyne v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Vyslovil, že ostatní účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania.

V odôvodnení uviedol citujúc ustanovenia zákona č. 527/2002 Z. z. o dobrovoľných dražbách, ako aj s poukazom na čl. 20 ods. 4, 21 ods. 1 až 3 Ústavy SR, že postupom žalovaného v 1. rade bolo zasiahnuté do ústavných práv žalobcov, keď došlo k porušeniu princípu primeranosti a proporcionality, ktoré sú základnými princípmi právneho štátu. Inštitút dobrovoľnej dražby vážnym spôsobom zasahuje do práva vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy so záverom, že zmluvná autonómia a jej ochrana nemôžu byť absolútne tam, kde existuje iné základné právo jednotlivca alebo ústavný princíp, ktoré sú spôsobilé zmluvnú autonómiu proporcionálne obmedziť. Súd konajúci o žalobe o neplatnosť dražby musí mať na zreteli nielen ochranu majetkových práv veriteľa, ale aj ochranu práv vlastníka nehnuteľnosti, t.j. práv, ktoré majú garantovaný rovnaký rozsah ochrany. Vzájomné práva veriteľa (záložného veriteľa), či

vlastníka nehnuteľnosti musia byť posudzované proporcionálne. Súd dospel v danom prípade k záveru, že spomínaný zásah nebol nevyhnutný a primeraný k sledovanému cieľu, a preto žalobu považoval za dôvodnú.

Výrok o trovách konania bol odôvodnený vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanými v 1. a 2. rade podľa ust. § 142 ods. 1 O.s.p. Súdom prvého stupňa boli tak priznané žalobcom trovy konania predstavujúce trovy právneho zastúpenia vrátane náhrady za stratu času a hotových výdavkov. Tarifná odmena za jeden úkon právnej služby podľa § 11 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. za úkony v roku 2013 predstavuje 60,07 Eur a za úkony z roku 2014 61,87 Eur. Súdom prvého stupňa takto bola priznaná odmena osobitne za prevzatie a prípravu zastúpenia žalobcu v 1. rade vo výške 60,07 Eur a žalobkyne v 2. rade vo výške 60,07 Eur. Za ďalšie spoločné úkony bola priznaná odmena účtovaná len za jednu odmenu, a to za podanie žaloby vo výške 60,07 Eur, za účasť na pojednávaní 26. 02. 2014 vo výške 61,87 Eur, za písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 05. 03. 2014 vo výške 61,87 Eur a za účasť na pojednávaní dňa 02. 04. 2014 vo výške 61,87 Eur. Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 citovanej vyhlášky, a to 3 x 7,81 Eur a 3 x 8,04 Eur.

Súdom prvého stupňa bola v súvislosti s účasťou právnej zástupkyne žalobcov na oboch pojednávaniach priznaná aj náhrada za stratu času s poukazom na § 17 ods. 1 citovanej vyhlášky, a to z P. do L. a späť 4 x 13,40 Eur, čo je 53,60 Eur za deň 26. 02. 2014 a za deň 02. 04. 2014. Priznané boli aj hotové výdavky s použitím motorového vozidla v súvislosti s účasťou na pojednávaní 26. 02. 2014 vo výške 28,16 Eur a s účasťou dňa 02. 04. 2014 vo výške 28,26 Eur. Náhrada pohonných hmôt pri prvom pojednávaní predstavovala 9,13 Eur (0,065 liter/km x 104 km x 1,350 Eur) a základná náhrada v oboch prípadoch je rovnaká, a to vo výške 19,03 Eur (0,183 Eur x 104 km). V súvislosti s účasťou na druhom pojednávaní náhrada pohonných hmôt bola vo výške 9,23 Eur (0,065 l/km x 104 km x 1,365 Eur), a to podľa pokladničných dokladov o nákupe pohonných hmôt. V zmysle § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. bola pripočítaná aj 20% DPH zo sumy 577,62 Eur, čo predstavuje sumu 115,52 Eur. Úhrne preto náhrada trov právneho zastúpenia predstavuje sumu 693,14 Eur.

Čo sa týka rozhodnutia o náhrade trov konania medzi žalobcami a žalovanou v 3. rade, súdom prvého stupňa bolo zohľadnené to, že táto žalovaná bola v pozícii vydražiteľky, bola dobromyseľná pri nadobudnutí vlastníctva v rámci dražby. Bolo by preto podľa súdu prvého stupňa nespravodlivé, ak by aj ona sa mala podieľať na náhrade trov konania. Vo vzťahu k nej preto bol aplikovaný § 150 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku, a to čo do výroku, ktorým súd prvého stupňa uložil žalovaným v 1. a 2. rade povinnosť nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 693,14 Eur v zákonom stanovenej lehote podali odvolanie žalovaní v 1. a 2. rade. Odvolanie odôvodnili tým, že rozsudok považujú za nespravodlivý vo veci samej, aj keď proti nemu nepodávajú odvolanie, lebo chcú dať žalobcom šancu dlh splniť v splátkach. Podľa nich dražba prebehla v súlade so zákonom o dobrovoľných dražbách a jej náklady činia cca 1.420 Eur. Žalobcovia boli pasívni a zavádzali súd. Žalovaný v 1. rade poukazoval aj na to, že žalobcovia neuvádzali pravdivé tvrdenia o ich príjmoch, a to že nepracujú a nemajú z čoho splátky uhrádzať, od roku 2009 neprejavili záujem dlh zaplatiť. Pritom od marca roku 2013 mal žalobca v 1. rade príjem 800 Eur a od mája 2011 podnikal ako živnostník. Žalobkyňa v 2. rade uvádzala príjem 300 až 400 Eur a mala sa starať o dcéru a 6 ročného vnuka. Žalovaný v 1. rade neobdržal od žalobcov žiadnu žiadosť o dohodu o splátkach úveru, tento nesplácali 4 roky, až pred dražbou účelovo tvrdili, že chcú vec riešiť dohodou o splátkach, ale nemajú z čoho platiť.

Obaja odvolatelia namietali neúčelné trovy konania z dôvodu, že žalobcovia si nevybrali svojho zástupcu z L., čím by boli trovy oveľa nižšie. Zároveň namietali výšku priznaných trov poukazujúc na ust. § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., kedy základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb a súd priznal v predmetnej veci za jeden úkon odmenu v plnej výške u oboch žalobcov, aj keď žalobca v 1. rade na pojednávanie vôbec nechodil a bol pasívny. Uviedli ďalej, že žalobcovia nie sú v hmotnej núdzi a majú príjem cca 800 Eur. Vzhľadom na okolnosti prípadu majú za to, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa v zmysle § 150 O.s.p., preto obaja navrhli, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania a nepriznal náhradu trov konania účastníkom konania.

K odvolaniu žalovaných sa písomne vyjadrili žalobcovia tak, že nesúhlasia s právnym názorom žalovaných v 1. a 2. rade ohľadom neúčelnosti vynaložených trov právneho zastúpenia. Považujú napadnutý výrok rozsudku súdu prvého stupňa ohľadom trov konania za správny s poukazom na ust. § 142 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok. Poskytovanie právnych služieb advokáta nie je limitované miestom výkonu jeho pôsobenia vo vzťahu k miestu príslušného súdu, ktorý je oprávnený vec prejednať a rozhodnúť. Ide preto o účelné náklady. Navrhli výrok o trovách konania potvrdiť a žiadali priznať trovy odvolacieho konania vo výške 83,89 Eur v lehote 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu. V samostatnom podaní vyčíslili trovy odvolacieho konania celkom vo výške 83,89 Eur, pozostávajúce z odmeny za vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22. 05. 2014 vo výške 61,87 Eur + 1 x paušál 8,04 Eur + 20% DPH vo výške 13,98 Eur. Takto vypočítané trovy odvolacieho konania vo výške celkom 83,89 Eur žiadali uhradiť na účet ich právneho zástupcu JUDr. Jaroslavy Oravcovej, advokátky vo Vranove nad Topľou.

Krajský súd v Prešove (ďalej len „odvolací súd“) príslušný na rozhodnutie o odvolaní podľa § 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 204 ods. 1 O.s.p.), preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 O.s.p. a bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 O.s.p. zistil, že odvolania žalovaných v 1. a 2. rade nie je dôvodné.

Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal (§ 142 ods. 1 O.s.p.).

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanými v 1. a 2. rade odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa správne rozhodol, pokiaľ uložil žalovaným v 1. a 2. rade nahradiť žalobcom v 1. a 2. rade trovy konania poukazujúc na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. V zmysle uvedeného zákonného ustanovenia sa v sporových konaniach ohľadom náhrady trov konania uplatňuje tzv. zásada úspechu, čo znamená, že účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Súd prvého stupňa sa dôsledne uvedeným riadil, preto vo výroku o trovách konania vo vzťahu medzi vyššie uvedenými účastníkmi aj správne rozhodol. Je nepochybné, že v konaní boli žalobcovia v 1. a 2. rade v celom rozsahu úspešní, bolo preto správne o trovách konania rozhodnúť v zmysle ust. § 142 ods. 1 O.s.p.

Odvolací súd preto v celom rozsahu poukazuje na správne odôvodnenie rozhodnutia súdu prvého stupňa čo do výroku o trovách konania vo vzťahu medzi žalobcami a žalovanými v 1. a 2. rade a v zmysle ust. § 219 ods. 2 O.s.p. na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia a k odvolacím dôvodom uvádza, že súdom priznané trovy konania boli vypočítané a priznané v správnej výške. Tak, ako žalobcovia, ani žalovaní v 1. a 2. rade si nezvolili advokáta so sídlom v L., kde sídli okresný súd prejednávajúci predmetnú vec, preto nie je možné argumentovať tým, že ide o neúčelné trovy konania, ak si žalobcovia nezvolili právneho zástupcu so sídlom advokátskej kancelárie v L.. Vzdialenosť sídla advokátskej kancelárie žalobcov a sídla súdu, ktorý vec prejednával, nie je takou vzdialenosťou, ktorá by mala byť hodnotená tak, že ide o neúčelné trovy na cestovanie.

Ani ďalšia námietka týkajúca sa nesprávneho výpočtu odmeny v zmysle § 13 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z. z., podľa ktorého základná sadzba tarifnej odmeny sa zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb, nie je dôvodná. Aj keď v odôvodnení rozsudku sa uvádza, že za spoločné úkony bola priznaná odmena tak, ako bola účtovaná len jedna odmena, v matematickom prepočte je to správne. V zmysle § 13 ods. 2 citovanej vyhlášky sa tarifná odmena zníži o 50%, ak ide o spoločné úkony pri zastupovaní dvoch alebo viacerých osôb. Je nepochybné, že žalobcovia boli zastúpení jedným právnym zástupcom, ktorý realizoval spoločné úkony pri ich zastupovaní, keď podal žalobu, a keď zastupoval na pojednávaniach 26. 02. 2014 a 02. 04. 2014, ako aj keď písal vyjadrenie vo veci zo dňa 05. 03. 2014. Za uvedené úkony mu tak prináleží odmena vo výške 50% zo sumy 60,07 Eur, čo je suma 30,035 Eur, ale keďže ide o spoločné úkony pre dvoch žalobcov, čiže kráť dva, čo je suma 60,07 Eur, t.j. taká výška, aká bola súdom prvého stupňa priznaná. To isté platí aj pre odmenu

priznanú za ďalšie spoločné úkony, a to je účasť na pojednávaniach v dňoch 26. 2. 2014 a 02. 04. 2014, ako aj písomné vyjadrenie vo veci zo dňa 05. 03. 2014. Na veci nemôže zmeniť nič ani to, že žalobca v 1. rade bol podľa tvrdenia odvolateľov pasívny a nechodil na pojednávania. Jeho právny zástupca má nárok na náhradu trov konania a na odmenu tak, ako bola určená súdom prvého stupňa.

Dôvodom na iné rozhodnutie o trovách konania nie je ani tvrdenie odvolateľov, že žalobcovia nie sú v hmotnej núdzi. Ani táto otázka v prípade, ak bola úspešným žalobcom priznaná náhrada trov konania, nie je významná.

Ak odvolatelia poukazovali na ust. § 150 O.s.p. a tvrdili, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, podľa ktorých by mal súd nepriznať náhradu trov konania účastníkom, uvedené skutočnosti nepreukázali. Je ťažko vychádzať z toho, že obidvaja žalovaní v 1. a 2. rade ako s.r.o. by mali také majetkové pomery, ktoré by odôvodňovali aplikáciu uvedeného ustanovenia. Ak odvolatelia tvrdia, že dražbu zrealizovali v zmysle zákona o dobrovoľných dražbách platného v SR, odvolací súd dodáva, že svoje právo mohli uplatňovať aj iným spôsobom, a to takým, aby neboli porušované ústavné práva žalobcov.

Z vyššie uvedených dôvodov preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bolo žalovaným v 1. a 2. rade uložené nahradiť žalobcom trovy konania vo výške 693,14 Eur na účet ich právnej zástupkyne v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku správny, preto bol rozsudok v tomto výroku postupom podľa § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdený.

V odvolacom konaní úspešní žalobcovia v 1. a 2. rade si uplatnili náhradu trov odvolacieho konania, a to vo výške celkom 83,89 Eur. Táto výška im nebola v plnom rozsahu priznaná. V zmysle § 13a ods. 2 písm. b), § 16 ods. 3 a § 18 ods. 3 vyhlášky č. 655/2004 Z. z. trovy odvolacieho konania na strane žalobcov boli priznané za úkon právnej pomoci: vyjadrenie k odvolaniu zo dňa 22. 05. 2014 a to vo výške 2 x 15,47 Eur, čo je 30,95 Eur + 1x paušál 8,04 Eur, čo je spolu 38,97 Eur + 20% DPH je suma 7,79 Eur, teda spolu na odmene bola priznaná suma 46,78 Eur. V zmysle citovanej právnej úpravy § 13a ods. 2 odmena vo výške 1 základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za vyjadrenie k odvolaniu proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej. Keďže predmetom odvolacieho konania bol iba výrok o trovách konania, bolo potrebné aplikovať uvedené ustanovenie a išlo o spoločný úkon pri zastúpení dvoch žalobcov, kedy je možné priznať 50%, preto bola odmena priznaná 2 x 15,47 Eur. Keďže bol účtovaný 1 x paušál vo výške 8,04 Eur, bol takto priznaný + 20% DPH 7,79 Eur, preto spolu trovy odvolacieho konania boli vo výške 46,78 Eur.

Keďže odvolaním nebol napadnutý výrok rozsudku vo veci samej, ako aj výrok, ktorým súd vyslovil, že ostatní účastníci nemajú nárok na náhradu trov konania, tieto výroky postupom podľa § 206 ods. 2 O.s.p. nadobudli právoplatnosť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.